

[Indenrigsministeren]

de forøget skatten med 480 mill. kr. fra 1983 til 1984, således at regeringens henstilling om uændret kommunal skat i 1984 ikke var blevet opfyldt på det amtskommunale område.

Ifølge loven skal 11 nærmere angivne amtskommuner den 1. november 1984 indbetale i alt 392,5 mill. kr. til staten som bunden opsparing. Den bundne opsparing tilbagebetales til de pågældende amtskommuner i årene 1985-87.

Når det samlede opsparingsbeløb er mindre end overskridelsen, skyldes det, at der for at undgå at gribe ind i de amtskommunale budgetter for 1984 er indlagt nogle begrænsninger i opgørelsen af opsparingsbeløbene. Opsparingsbeløbene er dels begrænset således, at ingen amtskommune af den grund vil få en budgetteret likviditet ultimo 1984 på mindre end 390 kr. pr. indbygger, dels er den bundne opsparing for den enkelte amtskommune begrænset til et beløb, der udgør 225 kr. pr. indbygger.

Disse begrænsninger har imidlertid ikke betydning for lovens opsparingsbeløb for Københavns amtskommune - 86,6 mill. kr. - som nøje svarer til provenuet af den manglende overholdelse af henstillingen om uændret skat. Der er for så vidt ingen nærmere sammenhæng mellem den bundne opsparing og afviklingen af amtskommunens udlandsgæld.

Når dette alligevel har været fremme, hænger det sammen med den ændring af opsparingsbeløbene, der er sket i forhold til det lovudkast, indenrigsministeriet hørte Amtsrådsforeningen over. I dette udkast var opsparingsbeløbet for Københavns amtskommune opgjort til 13 mill. kr., idet amtskommunens likviditet ultimo 1984 - efter de indberettede oplysninger, indenrigsministeriet da var i besiddelse af - ellers ville blive bragt ned under 390 kr. pr. indbygger.

Amtsrådsforeningen gjorde imidlertid opmærksom på, at amtskommunerne i de indberettede oplysninger havde anvendt forskellige likviditetsbegreber, hvorefter indenrigsministeriet spurgte amtskommunerne, om de ved opgørelsen af likviditeten havde fraveget de autoriserede konteringsregler.

Tre amtskommuner (Københavns, Fyns og Viborg) erkendte, at visse likvide aktiver var posteret uden for kontiene for likvide aktiver - dvs. der var foretaget »fondsdannelser« på andre konti - og ultimoliquiditeten for disse

tre amtskommuner blev derfor forhøjet, hvilket igen indebærer, at likviditeten ikke længere kunne siges at være en hindring for, at Københavns amtskommune kunne indbetale hele merprovenuet af skatteforhøjelsen.

Som det fremgår, har der ved udarbejdelsen af lovforslaget været fulgt en generel linje i relation til betydningen af amtskommunernes budgetterede likviditet ultimo 1984, og det ville i den sammenhæng ikke have været rimeligt at tage specielt hensyn til, at en del af Københavns amtskommunes budgetterede likviditet ultimo 1984 var opbygget med henblik på afviklingen af amtskommunens udlandsgæld.

Spm. nr. S 686

Til *justitsministeren* (21/6 84) af:

Maisted (FD):

»Hvad agter regeringen at foretage over for sø- og handelsrettens præsident, der ifølge pressen er vidende om uregelmæssigheder i forbindelse med boers vurdering og behandling?«

Begrundelse

Retssikkerheden bliver undermineret af regeringen, hvis regeringen ikke griber ind over for sø- og handelsretten.

Ifølge pressen og det materiale, der er sendt til folketinget, optræder sø- og handelsretten, som om det er rettens ansattes og kuratorernes vigtigste opgave at fordele boerne imellem sig til favørpriser. Begrundelsen skulle være, at sådan har man altid gjort. Bagved sidder bagmandspolitiet og lader, som om intet ondt er hændt. De konkursramte kan konstatere, at en ulykke sjældent kommer alene.

Svar (3/7 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Justitsministeriet går ud fra, at spørgsmålet er foranlediget af en redegørelse, der er udarbejdet af konkurskomiteen, og som er sendt til folketingets medlemmer samt omtalt i pressen.

Justitsministeriet kan oplyse, at man nu har anmodet sø- og handelsrettens præsident om en udtalelse i sagen.